

Piąteczka

Szkoła Podstawowa nr 5 im. Króla Władysława Łokietka

Ruch to zdrowie!

League of Legends
– rozwój esportsu.

Komiks

Moc **muzyki** polityki

LIRYCZNIE

Pozdrowionka
nie tylko na Walentynki ...

Baśń na zimowe wieczory...

„Janek i Magiczne Królestwo”

Egzotyczne zwierzęta

1. Wstępniak
2. Ruch to zdrowie!
3. League of Legends – rozwój esportu
4. Moc muzyki polityki
5. Lirycznie
6. „Janek i Magiczne Królestwo” - baśń na zimowe wieczory
7. Egzotyczne zwierzęta
8. Pozdrowionka nie tylko na Walentynki
9. Komiks

Wstępniak

Hurra! Lada dzień ferie! Chyba wszyscy już na nie niecierpliwie czekamy. W końcu cały semestr nauki za nami i wszystkim nam, i nauczycielom i uczniom, należy się chwila wytchnienia. Niezależnie od tego, czy będziecie ten czas spędzać w domu, czy na wyjazdach, wykorzystajcie go dobrze. Mamy czas by wypocząć.

Zima już w odwrocie, jednak zmrok wciąż zapada wcześniej. A takie długie wieczory, to idealny czas na czytanie. Na takie okazje przygotowaliśmy dla Was kolejny numer „Piąteczki”. Zglądając do niej, na pewno dobrze wykorzystacie wolny czas.

A co tym razem w gazecie? Znajdziecie baśń, kolejny komiks, kilka wierszy klasy 4a, artykuł o piosenkach w polityce. Do tego artykuł o egzotycznych zwierzętach i sportach zimowych a także recenzję gry Dying Light 2.

Są też pozdrowienia walentynkowe, bo Walentynki już tuż tuż! Przy tej okazji nie zapomnijcie sprawić jakiejś radości tym, których lubicie lub kochacie.

Igor Juraszewski, kl. 8b

Ruch to zdrowie!

- w zimie też można aktywnie spędzać czas

Narciarstwo to najpopularniejsza forma aktywności fizycznej oraz dyscyplina sportowa polegająca na przemieszczaniu się lub wykonywaniu akrobacji za pomocą nart oraz kijków. Buty narciarza mają specjalne wiązania do których mocowane są narty. Do XIX wieku narty były wykorzystywane głównie w transporcie, teraz narty wykorzystuje się w celach rekreacyjnych i sportowych.

Skoki narciarskie to zimowa dyscyplina sportowa rozgrywana na skoczniach narciarskich od połowy XIX wieku. Dyscyplina ta cieszy się ogromną popularnością głównie w Europie oraz Japonii. Celem jest wykonanie jak najdłuższego skoku po rozpędzeniu się i odbiciu od progu skoczni. Od 1924 skoki mężczyzn są konkurencją olimpijską na normalnej skoczni, od 1964 także na dużej, a od 1988 rozgrywane są zawody drużynowe.

Miejscem, w którym narodziła się ta konkurencja jest Norwegia. Tam właśnie Sondre Norheim oraz Olaf Rye wykorzystali narty do skakania. Pierwsze zawody w skokach narciarskich odbyły się w 1868 roku w Chirtanii. Początki skoków w Polsce przypadają natomiast na rok 1908.

Snowboarding z kolei to sport zimowy polegający na jeździe lub wykonywaniu manewrów na desce snowboardowej. Rok 1965 można uznać za początek snowboardingu, kiedy Sherman Poppen wymyślił „snurfera”, choć zjeżdżanie po zaśnieżonym stoku na jednej desce było już praktykowane wcześniej. W 1998 roku dyscyplina została wprowadzona do programu Zimowych Igrzysk Olimpijskich.

Alternatywą dla sportu może być bardzo modne...

Morsowanie, które polega na zanurzeniu się lub krótkiej kąpeli w zimnej wodzie jeziora, morza, rzeki. Jest ono praktykowane od jesieni do wiosny i zwykle ma charakter grupowy.

Przystępując do morsowania, należy jednak odpowiednio się przygotować, zarówno pod względem psychicznym jak i fizycznym.

Wyliczę zalety morsowania.

Zwiększa odporność organizmu i odporność na zimno. Poprawia parametry oraz ciśnienie krwi. Pływanie w lodowatej wodzie wpływa również korzystnie na psychikę. Poprawia się jakość snu.

Same zalety sportów zimowych. Ważne żeby się ruszać- można też jeździć na łyżwach czy sankach.

Źródło zdjęć: <https://www.przegladsportowy.pl/>

<https://stopnadwadze.pl/lifestyle/>

Dawid Żelazny, kl. 8b

League of Legends – rozwój esportsu.

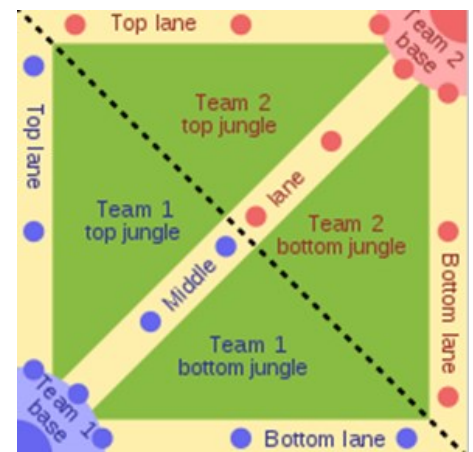
League of Legends (w skrócie LoL) to sieciowa gra komputerowa z gatunku multiplayer online battle arena. Powstała na bazie modyfikacji Defense of the Ancients (DotA) do Warcraft III.

Większość młodych ludzi przynajmniej przez chwilę doświadczyła grania. Jednak dla niektórych hobby przerodziło się w życiowe powołanie. Prawdziwy rozkwit e-sportu rozpoczął się w latach 90.-tych XX wieku, po zniesieniu wszelkich ograniczeń w korzystaniu z Internetu w celach komercyjnych.

LoL to gra, w której 10 osób z różnych miejsc na świecie, łączy się do gry podzielonej na 2 drużyny. W League of Legends jest ponad 150 różnych postaci, którymi można zagrać. Każda z tych postaci różni się: wyglądem, umiejętnościami, poziomem trudności, zastosowaniem i swoją własną historią.

W LoLu są 3 główne tryby:

Tryb zwykły: Naprzeciwko siebie stają dwie pięcioosobowe drużyny, próbujące zniszczyć Nexus drużyny przeciwnej, po drodze pokonując stwory i struktury na liniach oraz potwory w dżungli. Nexus każdej drużyny znajduje się w sercu bazy, obok "Base" gdzie gracze rozpoczynają grę oraz pojawiają się po śmierci w trakcie gry. Obie bazy znajdują się na przeciwległych końcach mapy. Drogę do każdej bazy blokują 3 wieże rozlokowane na trzech liniach nazywanych górną, środkową oraz dolną. Za trzecią wieżą znajduje się struktura nazywana Inhibitorem, która po zniszczeniu powoduje przywołanie "super stworów" o potężnych statystykach ofensywnych i defensywnych. Rozgrywki mogą trwać od około 15 minut do ponad godziny.

Tryb rankingowy: W League of Legends dla wszystkich graczy, którzy osiągnęli odpowiedni poziom oraz odblokowali określoną liczbę bohaterów w grze, dostępna jest drabinka rankingowa. Gracze podzieleni są na ligi i dywizje w zależności od swoich wyników. Jediną różnicą pomiędzy trybem normalnym jest walka o wyższą dywizję.

Tryb Aram: Odmiernym od powyższych trybów jest ARAM. Został wprowadzony w 2013 roku i od lat jest jednym z najpopularniejszych trybów gry. Odbywa się na mapie Howling Abyss, gdzie jest tylko jedna, środkowa linia. W przeciwieństwie do rozgrywki na Summoner's Rift, nie obowiązuje tutaj proces wyboru postaci, a gracz dostaje narzuconą postać z dostępnych dla niego. Może się jednak wymieniać z innymi graczami oraz skorzystać z paska wymiany. Rozgrywka jest o wiele szybsza.

Obecnie w Polsce jest wiele klas w liceach i technikach o profilu e-sport. Takie klasy adresowane są do uczniów, którzy chcą zostać profesjonalnymi graczami, streamerami, trenerami czy komentatorami turniejowych gier komputerowych. Prowadzone zajęcia rozwijają w uczniach takie cechy jak: komunikacja, współpraca, samokontrola, budowanie pewności siebie, umiejętności przewidywania i podejmowania decyzji, analizowania, wyciągania wniosków czy też logiczne myślenie. Treningi prowadzone są w różnych formach praktycznych i teoretycznych pod okiem profesjonalnych trenerów League of Legends.. Uczniowie biorą udział w ogólnopolskich turniejach e-sportowych. Najlepsi gracze e-sportowi otrzymują stypendia.

E – sport bardzo szybko się rozwija na całym świecie. Organizowane są profesjonalne turnieje. Jak wynika z raportu czołowego badacza rynku Newzoo e- sport wciąż zyskuje na popularności i generuje olbrzymie zyski. W 2017 odbyło się 588 dużych wydarzeń esportowych, które przyniosły ok 59 mln dolarów w przychodach z biletów, a łączna pula nagród wyniosła 112 mln dolarów. Mistrzostwa Świata League of Legends były najchętniej oglądanym wydarzeniem na Twitchu w 2017 roku. Wiele celebrytów, w tym Drake, Steve Young, Michael Jordan, The Weeknd i inni – są bardzo zaangażowani w tę branżę.

Zdjęcia z Intel Extreme Masters Katowice 2019

Jedno z największych wydarzeń esportowych na świecie i bez wątpliwości najważniejsze w kraju odbywa się w Katowicach. Między 25 a 27 lutego 2022, po dwóch latach przerwy spowodowanej pandemią, Intel Extreme Masters Katowice znowu się odbędzie. Miałem możliwość uczestniczenia w IEM w 2018 i 2019 roku. To niesamowita impreza, gdzie poza turniejami jest strefa IEM Expo, gdzie są nowoczesne stanowiska największych na świecie marek technologicznych, gamingowych i tych, które kojarzone są z esportem. Odwiedzający mogą liczyć na prezentacje najnowszego sprzętu do grania, spotkania z ich idolami ze świata gamingu i esportu, konkursy oraz szereg innych atrakcji. Udało mi się nawet w jednym z turniejów towarzyszących wygrać klawiaturę mechaniczną.

League of Legends to moja ulubiona gra strategiczna. W LoLu znalazłem to, czego nie ma w innych grach. Po pierwsze, jak ta gra się rozwija, ciągle się coś zmienia, po drugie, jej budowa, a po trzecie gra zespołowa, z ludźmi praktycznie z całego świata. Wystarczy znać język angielski w stopniu komunikatywnym. Można też nauczyć się wielu nowych zwrotów. Polecam wszystkim, którzy lubią rywalizować, lubią turnieje, rankedy lub streamy.

Józef Ahmed, kl. 8b

Moc *muzyki* polityki

Muzyka towarzyszy człowiekowi od tysięcy lat. Od zawsze motywuje ludzi – nasi przodkowie dumnie śpiewali pod Grunwaldem „Bogurodzicę”.

Jednak przez wiele lat dużo pieśni nie opuściło swoich ojczystych okolic, głównie ze względu na brak środków masowego przekazu czy powszechnego transportu. Aż do XIX wieku.

Pierwszy znaczący przykład to amerykańskie wybory w 1836 roku. Już wtedy w USA istniały dwie duże partie – demokratyczna i liberalna („Partia Wigów”). Kandydat demokratów, Martin van Buren skrupulatnie wykorzystał wszystko, co miał w zanadru – pociągi, pocztę, prasę oraz piosenkę. Jego główna pieśń wyborcza „*Ach śpij kochanie, tato to wig*” wyśmiewała kandydata opozycji (Williama Henrego Harrisona) za to, że aż do wyborów przez 20 lat żył w chacie w środku puszczy, w Ohio. Muzykę tę nieśli ze sobą wszyscy zwolennicy Van Burena – kolejarze roznieśli ją po całej Luizjanie, poczta rozdawała ulotki zawierające treść piosenki wraz z paczkami, a w prasie słowom towarzyszyły humorystyczne obrazki najlepszych rysowników tamtej epoki. W końcu Van Buren wygrał wybory gigantyczną przewagą (w czym pomogły mu liczne podziały partii wigów). Jednak Harrington nie spoczął na laurach – do następnych wyborów przygotował się lepiej. Między innymi utworzył tzw. „dywizję pisarzy”, która stworzyła dla niego jego własną pieśń wyborczą. Była ona, zdaniem wielu, wyśmienita. Podkreślała wszystkie jego atuty i starania (kampanie charytatywne, pomoc ubogim a nawet zmagania z nieuczciwymi ministrami) a wyolbrzymiała wady prezydenta. Harrington wygrał wybory, ale niestety nabawił się zapalenia płuc i zmarł po 3 tygodniach od swojej inauguracji.

Następnie pieśń polityczna popadła w zapomnienie. Przez całe dekady w Ameryce nie było ani jednej bardzo popularnej piosenki wyborczej. Wyjątek stanowiła piosenka „Wejdz na Raftę z Taftem” z 1908. Dotyczyła ona starań o prezydenturę republikanina Williama Howarda Tafta i stała się popularna głównie przez nietypowe rymy i błędy gramatyczne.

Cisza trwała do 1952 roku. Wtedy popularny i powszechnie dostępny stał się pewien bardzo ważny wynalazek.

Telewizja.

Wybory 1952 roku były ważne z wielu powodów, ale przede wszystkim, republikanie chcieli odzyskać dominację po 20 latach rządów demokratów. Ich poprzedni kandydat, Thomas Dewey, po trzech przegranych kampaniach postanowił odejść z polityki. Na jego miejsce pojawił się nowy – dawny generał Dwight Eisenhower. Jednak wystąpił problem - „Ike” nie chciał kandydować. Najwyższe republikańskie elity podjęły więc decyzję – postanowiły przekonać go za pomocą reklam telewizyjnych, animowanych przez drużynę Walta Disneya. W ich tle leciała pieśń polityczna – utwory takie jak „Lubimy Ike’a” czy „Ike, ruszaj do Waszyngtonu!” nie schodziły z listy przebojów przez następną dekadę. I zadziało. W końcu stary generał zaakceptował nominację i w wyborach zwyciężył bez większego problemu.

W następnych latach demokraci, pod wodzą dawnego wiceprezydenta Aldai’a Stevensona II próbowali skopiować tą taktykę, tworząc własne reklamy i płacąc wielkie sumy stacjom telewizyjnym, by te puszczały je non stop. Choć był to krok w dobrą stronę, demokraci znowu przegrali w 1956.

*Wycinek z reklamy telewizyjnej „Dla Mnie Kennedy”,
1960 r.*

Źródło : Archiwa todomplotico , Youtube.com

Nadeszła złota era muzyki politycznej – lata sześćdziesiąte. Podczas jesiennych wyborów w 1960 roku na każdej ulicy słychać było wpadające w ucho piosenki, takie jak „Nixon to nasza szansa” czy „Dla mnie Kennedy!” Tym razem kandydaci szli łeb w łeb, lecz w końcu na prowadzenie wyszedł Kennedy. Przedstawił się on jako młodzieżowy i postępowy kandydat, który znał problemy i idee młodych Amerykanów.

Następca Kennedy’ego, Lyndon B. Johnson, poprowadził swoją kampanię w bardziej nietypowy sposób. Choć jego główna pieśń wyborcza „Witaj Lyndon!” zyskała znaczącą popularność, o wiele bardziej pamiętana jest reklama „Róża”, w której Johnson zarzuca swojemu przeciwnikowi Barremu Goldwaterowi, że dla zysku wywoła wojnę nuklearną i upadek cywilizacji. Bardzo różniło się to od pogodnych i mających podnieść na duchu pieśni Kennedy’ego.

Za ostatnią, znaną pieśń polityczną powszechnie uważa się „Dzisiaj Nixon!” z 1968 roku. Piosenka ta posiada to, co poprowadziło Kennedy’ego do Białego Domu dekadę wcześniej – wpada w ucho, jest optymistyczna i mimo, że jej domyślną demografią są ludzie młodzi, może podobać się każdemu. Z drugiej strony kandydat demokratów, Hubert Horatio Humphrey świadomie nie zadbał o własny wizerunek – liczył, że osiągnięcia Johnsona i Kennedy’ego to wystarczająco dużo aby przekonać elektorat do oddania na niego głosu. Grubo się pomylił – Nixon wygrał w 48 z 50 stanów.

W kolejnych wyborach niewiele się działo. W 1972 roku Nixon użył tej samej piosenki, a demokraci powtórzyli swoją strategię - czyli jej brak - i znowu przegrali. W 1976 roku piosenkę wyborczą przygotował kandydat Jimmy Carter, ale nawet ona miała z jego kampanią niewiele wspólnego. Jego imię pada tylko raz (dla porównania: w „Dla mnie Kennedy!” imię tytułowego prezydenta pada **60 razy**, a w „Dzisiaj Nixon!” - 35 razy).

Ostatnią pieśnią polityczną napisaną na potrzeby amerykańskich wyborów było „Lepsze Jutro” napisane dla George’a H. W. Busha (przegrał prawyborę, został

wiceprezydentem, a później – prezydentem w 1988). Od tamtej pory żaden kandydat na prezydenta USA nie stworzył własnej, oryginalnej pieśni wyborczej – ani Walter Mondale, ani Bob Doyle, ani Donald Trump.

To byłoby na tyle o *historii* pieśni wyborczej. Co mówią nam jej osiągnięcia o ludziach? No cóż, mówią one nam o tym, że kreatywność człowieka jest potężnym narzędziem. Wystarczy, aby odpowiednia osoba postawiła obok siebie rymujące się i odpowiednio dobrane słowa, a może to zmienić przebieg wyborów. O ich efektywności świadczy to, że w wielu krajach (m.in. Filipiny, Nigeria czy Rosja) do dziś kandydaci wydają mnóstwo pieniędzy aby zatrudnić dobrych śpiewaków, pisarzy lub prezenterów telewizyjnych. Choć w erze mediów masowego przekazu (głównie Internetu) piosenka polityczna nie ma aż takiego znaczenia jak kiedyś, to nadal stanowi potężną broń w walce o władzę.

A każdy głos wyborcy może odmienić losy całego świata.

Rymowane slogany były popularnym elementem pieśni politycznych

Źródło : Discover 9 memorable presidential campaign slogans , aarp.org

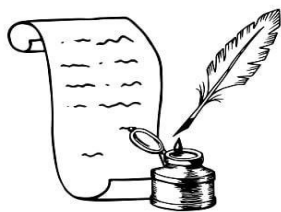

LIRYCZNIE

„Lekcje”

Siedzę sobie w domu i odrabiam lekcje
Mam napisać wierszyk
Ale mi się nie chce.
Nie mam też pomysłu, co by tu napisać
Jest mi trochę smutno,
Dokończę więc go jutro...

Milena Józefko, kl.4a

„Wiersz o przyjacielu”

Może śnieć, kto to wie.
Prawdziwy przyjaciel to skarb
Wielu poświęceń wart.
I choćbyś miał ich stu
Nie przeciwstawiać się wszyscy złu.

Słowa mają niewielką moc.
Możesz marzyć co noc
Możesz nawet wierzyć w czary
Lecz czyny to najcenniejsze dary.

Szanuj kolegę każdego
Przyjaciela miej tylko jednego.

Franciszek Siekierski, kl.4a

Czasami wiersze sobie układam
Lecz kiedy przed biurkiem siadam
I wierszyk chce wymyśleć
Chciałbym już pisać... ale nie piszę.

Słowa z głowy uciekają
A rymy w niebieskie migdały się zmieniają...
Czasami gdy lekcje trwają,
Słowa i rymy przybywają.

Układam więc wiersze, a nawet bajki
O wszystkim, co po świecie chodzi
Nawet o wielkiej powodzi.

Bo kiedy się nudzę, to sobie rozmyślam.

Tomasz Misiec, kl.4a

„Fajny chłopiec”

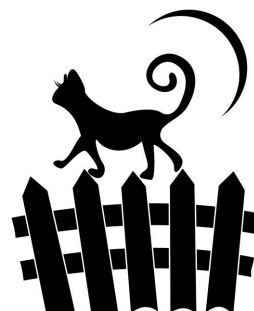
Był sobie chłopiec wiecznie wesoły
I bardzo lubił chodzić do szkoły.
Zawsze wzorowo chodził ubrany
I wielkie miał na przyszłość plany.
Chciał być piłkarzem nie byle jakim
I zostać mistrzem wśród wszystkich piłkarzy.

Szymon Klaczyński, kl. 4a

„Kot i płot”

Pewnego razu był mały kot,
Który chciał przeskoczyć przez płot.
Treningu dużo go to kosztowało
Lecz kociątko sobie radę dało.
Swego szczęścia opisać nie umiało
Więc fikołki na trawie fikało.

Michał Kot, kl. 4a

„Janek i Magiczne Królestwo”

Dawno, dawno temu żył sobie chłopiec, który miał na imię Janek. Odkąd pamięta chciał wyruszyć do Magicznego Królestwa, było to jego marzenie. Gdy dorastał, odkrył, że potrafi rozmawiać ze zwierzętami i roślinami. Janek miał też super moc panowania nad wiatrem. Był mądrym chłopcem, który miał dobre serce. Pewnego dnia postanowił spełnić swoje marzenie i wyruszył na długą i niebezpieczną wyprawę do Magicznego Królestwa. Podczas wędrówki spotkał biednego i głodnego staruszka, któremu oddał swój prowiant. Później sam umierał z głodu, na szczęście pomogli mu jego leśni przyjaciele - zwierzęta i rośliny, które dały mu pożywienie.

Droga do magicznego królestwa była długa i męcząca. Janek musiał wspiąć się na najwyższy i najbardziej niebezpieczny szczyt. Gdy na niego dotarł, jego oczom ukazała się olbrzymia brama do Magicznego Królestwa. Żeby dostać się do niego, Janek musiał odgadnąć zagadkę. Zagadka brzmiała następująco: „Co robi kucharz, gdy go atakują?” Chłopiec podał odpowiedź bardzo szybko: „Wzywa posiłki”. Wtedy brama otworzyła się i Janek wszedł do magicznej krainy.

Było tam przepięknie, cudowne rośliny i zwierzęta jakich nigdy jeszcze nie widział. Janek otwierał szeroko oczy ze zdumienia i nie mógł wyjść z podziwu. Postanowił, że zamieszka w Magicznym Królestwie. Jak postanowił, tak też zrobił. Żyło mu się tam bardzo dobrze, ludzie byli radośni i szczęśliwi, a król był mądrym i dobrym władcą.

Pewnego dnia Magiczne Królestwo zaatakował zły smok. Smok porrywał ludzi i zwierzęta. Nikt nie umiał go pokonać. Janek, który kochał wszystkie istoty żywe, postanowił go powstrzymać. Miał dobre serce, był wrażliwy i nigdy nie krzywdził zwierząt a teraz nie mógł patrzeć na ich krzywdę. Przyszedł mu do głowy pewien pomysł... Poprosił o pomoc wiatr i z jego pomocą zdmuchnął smoka na księżyc. W nagrodę Janek otrzymał od króla pół Magicznego Królestwa i królowną za żonę. Na cześć Janka została wydana wielka uczta. Wszyscy mieszkańcy dobrze się bawili, bo czuli się bezpiecznie. Janek i królowna żyli długo i szczęśliwie.

Morał baśni jest taki: ”Warto spełniać swoje marzenia i być dobrym dla wszystkich”.

Michał Kot, kl.4a

Egzotyczne zwierzęta

Czyli trochę informacji o zwierzętach mniej nam znanych

Kakapo to gatunek dużego ptaka z rodziny kakapowatych. Zamieszkuje ona okolice Nowej Zelandii. W przeszłości ptak ten zamieszkiwał również Wyspę Południową, Wyspę Północną i Wyspę Stewart. Najcięższy ptak-papuga. Co ciekawe Kakapo jest nielotem. Posiada ona żółto-zielone upierzenie, szlarę wokół oczu. Duże palce u stóp, krótkie nogi i duży szary dziób. Prowadzi nocny tryb życia i jest roślinożerna. Przepuszczenia wskazują na to, że jest to najdłużej żyjący ptak na naszej planecie.

Niestety jest to gatunek zagrożony wyginięciem. W marcu 2014 roku przy życiu było jedynie 125 osobników. Dorosły ptak mierzy od 54-68 cm długości i waży około 2-4 kg. Samice są lżejsze. Chociaż pomimo tak niewielkiej wagi, ptak jest jednym z cięższych gatunków papug.

Kangur na wolności żyje głównie w Australii, Tasmanii, Nowej Gwinei, Nowej Zelandii i okolicznych wyspach. Długość ciała samic wynosi od 70 cm-1,5 m. Samce są większe od samic o 0,5 m. Masa samic zazwyczaj wynosi ok. 20-40 kg. samców 40-90 kg. Ciekawostka!

Kangur Bennetta zwany też walabią, to kangur biały, który żyje w Tasmanii.

Kangury spożywają głównie liście, trawy oraz kory drzew. Zwykle poruszają się z prędkością 25 km/h, lecz potrafią osiągnąć wyniki nawet 70 km/h! Żyją od 6 do 8 lat. Rekordzistą jest kangur, który dożył 20 lat. Co ciekawe, w Australii jest więcej kangurów niż ludzi. Samica przechowuje swoje dzieci w torbie na brzuchu. Aby łatwiej zdobyć samice, samce prężą swoje mięśnie, ponieważ chcą jej zaimponować. Samce, aby zdobyć partnerkę uprawiają kickboxing! Jednym skokiem kangur potrafi przelecieć 13 metrów. Jest bardzo odporny na brak wody.

Szymon Erd, kl. 8b

Źródło zdjęć: <https://www.google.com/>

nie tylko na Walentynki ... Pozdrowionka

Słoneczne pomachania i ciepłutkie pozdrowienia w ten pochmurny dzionek.

Trzymaj się ciepło przyjacielu.

Przesyłam promyki słońka dla Ciebie.

Zawsze jesteś i zawsze będziesz w moim sercu... Uściski.

Pozdrowionka. Miłego dzionka.

Kacper

Dziękuję za serce, że zawsze dla mnie Jesteś.

Dziękuję przyjacielu za wspólnie spędzony czas.

Kacper

Serdecznie pozdrawiam całą klasę 5a - cieszę się, że do Was dołączyłem.

Bartek K.

Serdeczne pozdrowienia dla klasy 5a!

Wiktoria Michaluk

**Chciałabym serdecznie pozdrowić Zuzię i Amelkę z 5a
oraz całe grono pedagogiczne.**

Zofia O.

**Alu, z okazji nadchodzących Walentynek chciałabym Ci życzyć wszystkiego co dobre. Dużo miłości
i szczęścia. Pozdrawiam.**

Martyna

Nie jem śniadania, bo myślę o Tobie.

Nie jem obiadu, bo myślę o Tobie.

Nie jem też kolacji, bo myślę o Tobie,

nie mogę też spać, bo myślę o Tobie,

nie mogę wstać, bo wciąż jestem śpiaca

I kochająca

*Dużo zdrowia, szczęścia, miłości, za grosz cierpliwości i tego co najważniejsze- milego
14 Walentego. Bo to dzień miłości, gdzie trzeba mieć dużo cierpliwości, a Ty jej masz
wiele więc będziesz miał ze mną wesele.*

Anonimowa dziewczyna :)

**Droga Olgo,
W dniu Świętego Walentego
Masz życzenia z serca mego!
Od początku znajomości
W moim sercu stale gościysz.
I zostaniesz tam do końca,
Bo to rzecz nieustająca.**

Sara Zawrotnik z 5a

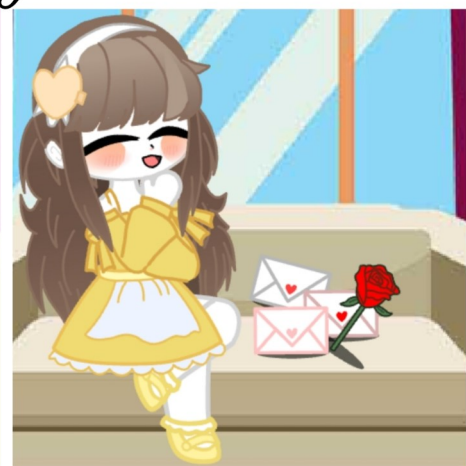
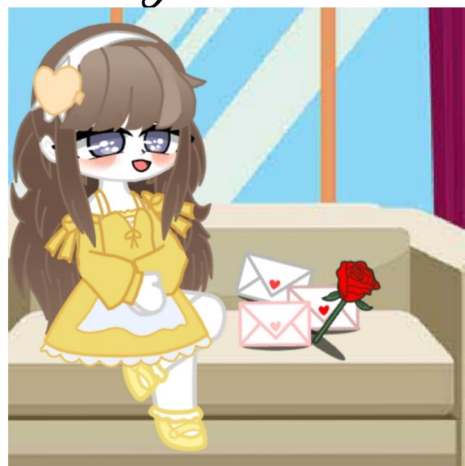

Drogi Wojtku, przyjacielu z mojej szkoły, chciałbym Ci życzyć coś miłego, dużo uśmiechu od samego ranka. Trzymaj się ciepłutko, uśmiechaj się szeroko.

Twój przyjaciel Szymon

**Od pani Agnieszki i pani Beaty pozdrowienia i życzenia walentynkowe
dla całej redakcji gazetki ☺**

Walentynki kiedyś

Dostałam kwiaty i listy miłosne!!!

Ach, jakie to uczucie

Walentynki dziś

!!!

Dostałam Walentynkowy filmik! Ale super!

Jagoda

STOPKA REDAKCYJNA

Opiekun Piąteczki: pani Beata Romańczuk

Składanie gazetki: pani Agnieszka Belcarz

Redaktor naczelny: Igor Juraszewski,

Redaktorzy: Józef Ahmed, Szymon Erd, Milena Józefko, Igor Juraszewski, Michał Kot, Szymon Klaczyński, Tomasz Misiec, Jagoda Przerada, Szymon Rak, Franciszek Siekierski, Dawid Żelazny

Adres e-mailowy: piateczka5@wp.pl